

"סוד החשמל"

אחר בין תורת הנצח לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון ל"ג בעמר [בהר] ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

רבי שמעון בר יוחאי היה ניצוץ משה רבינו.

הקשר בין ל"ג בעומר לגלי הים.

הקשר בין ל"ג בעומר לפרשה הל"ג בתורה. [בחוקתי].

הקשר בין ל"ג בעומר לארץ הגליל.

הקשר בין ל"ג בעומר לתגלחת.

הקשר בין ל"ג בעומר לפסוק הל"ג בפרשת תזריע.

הקשר בין ל"ג בעומר ללג שמן של מצרע.

הקשר בין ל"ג בעומר לרגל.

הקשר בין ל"ג בעומר למן שהיה "עמר לגלגלת".

הקשר בין ל"ג בעומר לגל של עצמות.

הקשר בין ל"ג בעומר ליהושע בגלגל.

הקשר בין ל"ג בעומר לחטא העגל.

הקשר בין ל"ג בעומר לגאלה.

מדוע חכה בגימטריא ל"ג, ואניה בגימטריא ב' פעמים ל"ג.

מדוע לספרה 8 יש צורה של גלי ים, ושני הספרות 33 כמנין ל"ג יוצרות יחד את הספרה 8.

הקשר בין מרון למלאך מטטרו"ן ולמנורה.

בספר 'ערכי הקדש' (אות ל) שרשב"י הוא בסוד המלאך מטטרו"ן, לכן ההלולא שלו היא בח"י באיר כמנין ט"ט שבמטטרו"ן, והאותיות מרו"ן מרמזות על מקום ההלולא. ומש"ה הוא ר"ת מטטרו"ן שר הפנים. וכן על יד רשב"י במירון קבור רבי יוחנן הסנדלר המרמז על המלאך מטטרו"ן שהוא חנוך שהיה תופר מנעלים. וכן השתלשל בגשמיות שממירון יוצא נחל ששמו נחל עמוד, ומרמז על המלאך מטטרו"ן שנקרא עמוד האמצע. וכן שמו של משה בשגם בא"ת ב"ש רשב"י. וכן מובא בספר 'כהן פאר' בשם הרב חנוך הכהן לוי זצ"ל של"ג בעמר בגימטריא משה,

מובא בהקדמת ה'מתוק מדבש' לספרא דצניעותא בשם תלמיד האריז"ל שרשב"י היה ניצוץ משה רבינו, וכשם שמשה כתב חמשה חמשי תורה, כך רשב"י כתב חמשה פרקים של ספרא דצניעותא, שכוללים את כל יסודות תורת הקבלה. וכן מצינו כמה רמזים המקשרים בין רשב"י למשה. דיום ל"ג בעמר חל תמיד באותו יום שיחול בו האושפיזין של משה בחג הסכות. ויש אומרים שרשב"י נולד ביום חג השבועות. וכן מובא בספר 'גלגל החיים' בשם 'ספר הגלגולים' להאריז"ל שרשב"י הוא גלגול משה, ובנו רבי אלעזר הוא גלגול אלעזר בנו של משה. וכן מובא

ובגימטריא אהרן הכהן עם הכולל והאותיות. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שמרון בגימטריא "הר האלהים" מקום התגלות השכינה למשה.

והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שאותיות ר' שמעון בחלופי אותיות אח"ס בט"ע הוא אור משה. וכן הכתוב שמשה אמר (דברים א, יז) והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי. "ס"ת ה"ר מירון. ויש כאן רמז על כל הקשיים והצרות שממתיקים שם. וכן האותיות שקודם אותיות ל"ג בעמ"ר, הן אותיות סל"ק פא"ב. של"ג בעמ"ר מסלק את הפאב שלפניו. וכן הוסיף בשם אחיו ר' אהרן סופר שליט"א שמרון נוטריקון מר רון, מי שבא מר יוצא רון.

וכן גאלת ישראל ששרשה מפנימיות התורה שבאה מרשב"י, קשורה למלאך מטטרו"ן כמובא בספר הלקוטים' להאריז"ל (משפטים ע' קעב) שעבד עברי הוא בבחינת המלאך מטטרו"ן, דמטטרו"ן נקרא עבד. וכן משיח בגימטריא עבד עברי. וכן שמעתי מהרה"ג ר' צבי פנטון שליט"א שעבדי"ם ר"ת דוד בן ישי עבדך משיחך. וכן כתוב (ישעי' נב, יג) "הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד". ורואים שהמשיח הוא בחינת עבד. וכן מצינו בזהר (פנחס הנה.) שמטטרו"ן הוא מלשון מטה, והוא "מטה האלהים שנהפך לנחש", ומצינו במדרש (ב"ר פה, ט) "ומטן" זה מלך המשיח, "ויצא חטר מגזע ישי", "מטה עזן ישלח ה' מציון". וכן כתוב על המשיח (ישעי' יא, א) "והכה ארץ בשבט פיו". "שבט" הוא מקל. וכן משיח בגימטריא הכתוב (במדבר יז, כ) "מטהו יפרח". וכן מצינו בגמרא (סנהדרין צח:) שייסורי המשיח שסובל עוונותיהם של ישראל הם צרעת. וכן נע"ר המסמל את המלאך מטטרו"ן, כדבארנו במאמר 'חשמל ציצית', מרמז בכתוב (ויקרא יג, ט) "נגע צרעת" בדלוג שתי אותיות.

וביתר עמק נראה לבאר את הקשר בין רשב"י למשה, שהרי ידוע שספירת הבינה המסמלת את השמיני שמעל הטבע, כי היא השמינית מהסוף להתחלה, נמשלת למים עמקים, כמו שכתוב (משלי כ, ה) "מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה", ומים עמקים מרמזים על ים. וכן מובא בזמר 'אל מסתתר', רחובות הנהר נחלי

אמונה. מים עמוקים ידלם איש תבונה. תוצאותיה חמשים שערי בינה. אמונים נוצר ה'. וכן מצינו בזהר (נח סב.) שהמים העליונים שנקראים ים החכמה העליונה הם בבחינת בינה. ומצינו בזהר (תיקונים מז.) שים החכמה למעלה הוא שער החמשים כמנין י"ם, והוא השמיני שבא לאחר המ"ט, שהם שבע כפול שבע. וכן מובא בשער הכוונות' להאריז"ל (קבלת שבת ח"ב ע' ו) שיש ת"י נימין כמנין שמיני שנמשכים מים החכמה העליונה. וכן מובא בזהר (תיקונים מ:) שהשפעת הים נקראת "ורחבה מני ים", לרמז על השפעת יסוד דאמא שהוא רחב רחובות הנהר. וכן הכתוב (ירמ' נא, מב) "הים בהמון גליו" בגימטריא רז.

מובא בלק"ת (עקב יז.) שרש משה הוא מבחינת מקור החכמה, "פי מן המים משיתהו" בבחינת ים חכמה עליונה. רואים שמשה נמשך מהים שלמעלה. וכן מצינו בזהר (תצא רעה.) שמשה נקרא בעל תשובה, היינו שיש לו חבור לאמא עלאה שנקראת תשובה וכן מצינו ברש"י (שמות ב, י) "משיתהו" כתרומו שחלתיה, הוא לשון הוצאה, כמשחל בניתא מחלבא שיערה הנמשכת מהחלב, מרמזת על השפעת הים העליון שהוא בבחינת אמא שהשפעתה היא חלב. וכן השפעת התורה שמשה השפיע לעולם היא בבחינת חלב אם כמובא במדרש (ילקוט שיה"ש תתקצד) על הכתוב (משלי ה, יט) "דדיה ירוך בכל עת". וכן מצינו במדרש (תנחומא שמות יב) משה ואהרן שנאמר בהן "שני שדין כשני עפרים תאומי צביה". וכן מובא בכתבי הרמ"ע מפאנו ('יונת אלם' ח"א פל"ט) שיוכבד היא בסוד בינה לכן היא הולידה את משה. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (גלגולי נשמות' אות א) שיוכבד הולידה את אלדד ומידד כשפרשה מעמרים, והתחתנה עם אליצפן בן פרנך. ומבאר לדברינו דאלדד ומידד הם בסוד דדי אשה, כמובא בשער הפסוקים' להאריז"ל (בהעלותך קע). וכן מובא בספר 'פרי חיים' שדיד בגימטריא שמונה.

מובא בשער הכוונות' להאריז"ל (ספירת העומר ח"ב קצ) ובבוא יום ל"ג לעמר אז נתגלה קטנות ב' של אמא שהוא שם אכדט"ם אשר באמא והנה הוא חלופי שם אלהים אשר הוא בחינת רחמים בסוד אלהים חיים. רואים שב"ג בעמר יש השפעה מאמא להמתיק את

כתוב (תהילים צג, א ואילך) **"הוי"ה מלך גאות לבש וגו'**
נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות ה'
נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים
רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה': עדתיך
נאמנו מאד וגו'". וב'מצודת ציון' שם **"משברי ים",** הם
גלי הים. וכן הכתוב **"הוי"ה מלך גאות לבש" ר"ת גלי"ם.**
רואים שהשפעת התורה בבחינת **עדות** שמגלה את הנסתר
שבתורה, היא בבחינת גלים. וכשם שהגלים יוצאים מן הים
ואחר כך חוזרים לים, כך האדם שזוכה לגלי החכמה
שלמעלה, צריך ללמד ולשלח תורתו חזרה לים שלמעלה,
דלאחר האיתערותא דלעילא צריך איתערותא דלתתא
להעלות את התורה חזרה למעלה. וכן מצינו בזהר (תיקונים
מז) **"אדירים משברי ים",** אלו טעמי התורה ש**נאמר**
בהם "כל משבריך וגליך עלי עברו". וכן מובא בספר
'מחמדי ארץ' ש'**משברי"'** אותיות **מרשב"י,** ומבאר
לדברינו דהשפעת הגלים מים החכמה העליונה בסוד
א"ם ג"ל, היא השפעת רשב"י. וכן מובא ב'שער הכוונות'
להאר"י ל (קבלת שבת) שהכתוב **"אדירים משברי ים ר"ת**
אמ"י. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגסי שליט"א שגל הוא
מלשון **עגול,** ויש לו צורת עגול. וכן הספרה 8 מרפבת
משני עגולים בצורת גלים. וכן **ג"ל** בגימטריא 33. ואם
נחבר את שתי הספרות 3 שמהן מרכב המספר 33 נקבל
שוב את הספרה 8. וכן **ל"ג י"ח** הן האותיות שקודם השם
אכדט"ם, חוץ מהאות א' שאין אות לפניה, דאותיות ל"ג
י"ח מרמזות על ל"ג בעמר שחל ב"ח באיר. וכן **ל"ג י"ח**
הן אותיות **יגלח** המרמז על תגלחת השערות ביום זה.

מצינו בזהר (הקדמה א:) **סוד זה לא נגלה, חוץ מיום**
אחד שהייתי על שפת הים, ובא אליהו ואמר
לי רבי ידעת מה הוא "מי ברא אלה" וכו', אמר לי
רבי דבר סתום היה לפני הקדוש ברוך הוא ונגלה
בישיבה עליונה וכו'. נראה דלכן שפת הים הוא מקום
מסגל לגלוי סודות התורה דמקום הגלים הגשמיים מסגל
להשיג את הגלים הרוחניים שמגלים את סודות התורה
שבאים מים החכמה העליונה. ולכן אומר רבי שמעון שסוד
זה נגלה לו רק על שפת הים, דסוד זה הוא על האמא
שנקראת "מי" שהיא אותיות ים, שמשפיעה לתפארת

הדינים. נראה דלכן נקבע יום ההולוא של רשב"י ביום **ל"ג**
בעמר, דרשב"י היה בבחינת גל המתחבר לים החכמה
העליונה **"מן המים משיתהו",** כמו משה. וכן מצינו בזהר
(נשא קכד:) **"והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע" בהאי**
חבורא דילך דאיהו ספר הזהר מן זוהרא דאמא עלאה.
רואים שספר הזהר הוא אור של השפעת אמא עלאה.

וכן מובא בספר 'דגל מחנה אפרים' (שמיני) **בספרא דא**
ספר הזהר יפקון ישראל מן גלותא, וכמו
שכתבתי בפרשת בשלח רמז מזה על התרגום "ובני
ישראל נפקין ברי"ש גלי" ר"ת רבי שמעון בן יוחאי.
ואיתא רבי שמעון בר יוחאי היה בחינת משה וגם פי
בכל דור ודור יש בחינת משה, וזהו "דרש דרש
משה" היינו פשיתגלה וידרש מה שדרש כבר משה
היינו רבי שמעון בר יוחאי ספר הזהר, אז "והנה
שרף" היינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה
גאלה שלמה במהרה בימינו אמן נצח סלה ועד.
ורואים שספר הזהר שבא מהאמא ובזכותו תבא הגאלה,
נרמז בתרגום בתבות **ברי"ש גלי,** המרמזים על הקשר של
רבי שמעון בר יוחאי לבחינת ג"ל. וכן רואים שרשב"י
פועל דרך אש המסמלת את מדת הגבורה ששרשה מהאמא,
וכפי שנבאר לקמן שיום ל"ג בעמר הוא יום המתקת
הדינים שנמתקים בשרשם, כיון שזוכים לאור של אמא
שהיא שרש הדינים. ולכן מרבים ביום זה בהדלקת אש של
מצוה לכבוד רשב"י לרמז שביום זה לא מפחדים מהאש
ומהגבורות, כיון שממתקים אותם. והוסיף הרה"ג ר' יוסף
סופר שליט"א ש**שמעון אלעזר ר"ת א"ש.**

ומבאר ה'שער הכוונות' שם את סוד המתקת האמא ביום
זה, שהאותיות הפנימיות של שם **אלהים,** שהן
האותיות **לה"י** מתחלפות לאותיות **כד"ט.** כ' לפני ל', וד'
לפני ה', וט' לפני י', בגימטריא **ל"ג,** וביוחד עם הא' והמ', זה
א"ם ג"ל. ושמות אלו מתגלים בל"ג בעמר דרך האמא
להמתיק את הדינים. והם בסוד הגל שהפריד בין יעקב
ללבן. ומבאר לדברינו דנבאר לקמן שהגל שהפריד בין יעקב
ללבן היה בסוד תורה. וכן מרמז הא"ם ג"ל על ספירת הבינה
שנקראת **א"ם** שמשפיעה את השפעת התורה דרך בחינת
ג"ל שהוא רשב"י, כי ים משפיע דרך גלים כפי שנבאר.

שלישים מימי הספירה, מתחילים לתקן את השליש העליון, ושליש העליון ששם עמק הדין, נתקן דרך שם אכדט"ם שממתיק את הדינים, כמובא ב'לקוטי הש"ס' להאריז"ל (בבא מציעא). ורואים ששם אכדט"ם ול"ג בעמר מתקשרים עם השליש העליון של התפארת שמתחבר לאמא עלאה.

ביתר באור נראה לבאר מדוע השפעת הגלים מהאמא מתקשרת עם שם אלהים המסמל את מדת הדין, דאמא היא שרש קו הגבורה ו**מינה דינין מתערין** כמובא בזהר (אחרי סה), לכן **"מי ברא אלה" וא"ם ג"ל** המסמלים את השפעת אמא מתקשרים עם שם אלהים. וכן התוכחה כתובה בתורה בפרשת בחקתי, ובפרשת פי תבא, שהן הפרשיות ה**ל"ג והנ'** שבתורה, דענין התוכחה והקללות בא מצד הגבורה.

מצינו במדרש (תהילים ב) **הים הזה הגל שלו עולה ומתגבר כאלו מציף את העולם, וכיון שמגיע לשפת הים הוא משתטח לפני החול.** בארנו במאמר 'מעלת יסוד המים' שחול הוא סוג העפר היבש ביותר בלי שום לחלוחית של מים, כיון שהים שואב ממנו את כל הלחלוחית שבו, והוא בחינת דין גמור. נראה דהמדרש מרמז על הגלים שבאים מאמא עלאה שממנה יוצאים הדינים, ורוצים להציף את העולם, וכיון שרואים את החול שהוא בחינת הדין התחתון, היינו ההמשך של גלי הים, הם משתטחים לפניו ומעבירים לו את הפח שהוא יבצע את הדין למטה.

מצינו בגמרא (סוכה מה): **אמר רבי חזקיה, אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו, מיום שנברא העולם ועד סופו.** ומבאר לדברינו כיון שיש לרשב"י חבור לאמא עלאה שממנה שרש הדינים, הוא יכול להמתיק את הדינים בשרשם, ששם הם רחמים גמורים. ומרמז בזמר 'ואמרתם כה לחי', **צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור העולם, אדוננו בר יוחאי.** היינו כיון שרבי שמעון הוא יסוד שמתחבר לאמא לגלות מדרש הנעלם, לכן יכול לפטור

היינו פרצוף ז"א שנקרא **"אלה"**, ושניהם יחד הם אותיות **אלהים**, כפי שמבאר שם הזהר. וזה אותו סוד של שם **א"ם ג"ל** שהוא חלופי שם **אלהים**, כפי שהבאנו לעיל מהאריז"ל, ובארנו שהא"ם משפיעה את הגל. וכן **"מי"** מסמל את הים שהוא העולם השמיני שמשפיע את הגלים, **"ברא אלה"** מרמז על הגל, דגל עם האותיות והכולל בגימטריא **אלה**. ועל הסוד הזה מובאת שם בזהר הלשון: **אתא רבי אלעזר וכלהו חבריא ואשתטחו קמיה, בכו ואמרו אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.** וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' ששם אלהים מסמל את השפעת אמא, דאותיות **א"ם** מסמלות את אמא, ואותיות **לה"י** ר"ת לדה הריון יניקה, המסמלים את השפעת אמא. וכן **גל** מרמז בתבת רגל המסמלת את השפעת אמא, שמשפיעה דרך הנה"י שלה שהן בבחינת רגלים. וכן מובא בספר 'הלקוטים' להאריז"ל (לך לך מד) **שם אלהים בחלופי שהוא אכדט"ם, נרמז בר"ת של פי טובים דודיך מיין.** והוא רומז באימא, **יין המשמר.** ואפשר להוסיף שהפסוק רומז על השפעת היניקה של אמא. **"טובים דודיך."** והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שהאותיות הבאות אחרי שם **אכדט"ם** המסמל את השפעת אמא, הן **ל"ב נה"י,** המרמז על השפעת ה**ל"ב** נתיבות חכמה דרך הנה"י דאמא. וכן **שם אכדט"ם** בחלופי א"ט ב"ח הוא **סוף סטרא,** המרמז על סלוק הסטרא אחרא והמתקת הדינים. **וכן** רואים במזמור 'למנצח בנגינות' שיש בו מ"ט תבות כנגד ימי העמר, יום ל"ג בעמר הוא כנגד תבת **אלהים.** והוסיף הרה"ג ר' שמואל אנגל שליט"א שבתבות **"אנא בכח"** יום ל"ג בעמר הוא כנגד תבת **נהל** שהיא בגימטריא **אלהים.** וכן החסדים וגבורות של יום זה שנדחים להוד שבהוד מרמזים על מדת הדין, דהוד הוא דין. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' שהוד מרמז על סודות התורה, כמובא ב'בעל הטורים' (במדבר כז, ט) **"מהודך"** בגימטריא הסוד. **לומר לך שמסר לו סוד המרכבה ומעשה בראשית.**

וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' (ח"ב ע' קנז) שימי הספירה מתחלקים לג' שלישים כנגד ג' שלישי ספירת התפארת של חג השבועות, וביום ל"ג בעמר לאחר שעברו שני

העולם. וזה גם הסוד של **ואמרתם כה לחי** כמובא בזהר (ורא כג:) שבחינת כה המסמלת את השמיני מתקשרת עם בחינת חי המסמלת את היסוד.

וכן ל"ג בעמר חל בחי באיר, ומספר ח"י מסמל את היסוד דקדושה, כדבארנו במאמר 'חשמל לולב'. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' (מאמר פד) שיום הסתלקות האריז"ל בה' באב, הוא יום הח"י לימי בין המצרים. וכן חדש איר נקרא זיו, והשם אייר פרושו אור כמו זיו. וכן צרוף שם הו"ה של החדש יוצא מהכתוב (ירמי' ט, כג) **"יתהלל המתהלל השפל וידע אותי"**. ומרמז על אור התורה של רשב"י שמתגלה בחדש הזה. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (בא קלח) שחדש איר הוא בחינת און, ואון מסמלת את אמא עלאה שהיא בחינת בינה.

וכן רואים בגשמיות באזור מירון שמגדלים שם עצי זית רבים, ושמן מסמל חכמה. וכן אותיות **מרו"ן** נמצאות בתבת מנורה, שמסמלת את עמוד האמצע שנמשך מהשמן והשמיני. כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני'. ובאפן אחר מנורה אותיות ה' **מרון**, היינו שמירון משפיע את השפעת המנורה לאות ה' אחרונה המסמלת את המלכות. וכן **מירון** בגימטריא המנורה. וכן מצינו בזהר (תיקונים קיט:) שהמלאך מטטרו"ן הוא בסוד המנורה, לכן יש בו אותיות **מרו"ן** שבתבת מנורה. ובארנו לעיל שמירון קשור למלאך מטטרו"ן. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שהר **מירון** בגימטריא רשב"י.

וכן מירון נמצאת בארץ הגליל, המרמז על בחינת גל. וכן מצינו בגמרא (ע"ז ה:) שבארץ הגליל היו מרבנים בשמחה בערב יום הכפורים יותר משאר מקומות. ובארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני' שביום הכפורים מתקשרים לאמא עלאה, ורואים ששם הרגישו את הקשר באפן מיוחד. וכן מצינו בזהר (ורא קיט.) שהמשיח יתגלה בארץ הגליל בחלקו של יוסף היסוד, וגלוי משיח בחלקו של יוסף פרושו גלוי סודות התורה דרך היסוד שבו סוד. וכן מובא בפרוש 'אור יקר' מהרמ"ק על הזהר **יתגלי מלפנתא משיחא בן דוד, בארעא דגליל, מפני שהוא רמז לה'** **עליונה, גליל עליון.**

נראה דשרש תבת תגלחת היא גל ח, היינו גל שבא

מהאמא שהיא בחינת ח', לרמז שתגלחת מסירה את החיצונים משערות הראש, והאדם זוכה להתחבר דרך השערות לגלי החכמה מאמא, שבאים מ"השמן הטוב על הראש", ומתחברים לאדם דרך שערות ראשו, כפי שבארנו במאמר 'חשמל נדרים' **שער** הוא מלשון **שער** ופתח לקבל את השפעות החכמה לאדם. וכפי שהבאנו שם מהרבנו בחיי (במדבר ו, ג), לגבי נזיר. ולכן יום ל"ג בעמר הוא יום תגלחת, דיום זה הוא יום מסגל להתחבר לגלי החכמה שבאים מהאמא. ולכן אותיות **יגל"ח** סמוכות לאותיות שם **אכדט"ם**, דשם זה מסמל את הגלים שבאים מאמא כדלעיל. וכן מובא בספר 'עטרת ישועה' (מועדים) שהפסוק **הל"ג** בפרשת תזריע הוא **"והתגלח"** עם ג' גדולה לרמז שבני ג' מתגלחים ביום הל"ג. ומבאר לפי דברינו במאמר 'חשמל נגעים' שהמצורע צריך להתגלח בגלל אחיזת החיצונים בשערות שלו, ולכן הוא נטהר ביום השמיני עם **"לג שמן"**, לרמז שהוא חוזר להתחבר לאמא שהיא בבחינת שמן ושמיני כשנטהר דרך בחינת **"לג"** המרמז על הגל. וזה הסוד של תגלחת ל"ג בעמר. ונראה דזה גופא הטעם שראש נקרא **גלגלת** לרמז שהראש מקבל את השפעת הגלים העליונים.

מובא בכונת רצה והחליצנו שמכונים בשבת ב'סדור הרש"ש'. **יכון** שיחליצנו ה' מהנהגת ושליטת מטטרו"ן [שהוא בסוד נעל], ושתהיה הנהגת העולם על ידי ז"א דאצילות. היינו שהנהגת המלאך מט"ט, היא הנהגת דין בסוד נעל המסמל את הדרגות הנמוכות ביותר שהם דינים, [מט"ט נקרא **נער** שהוא בגימטריא ה' פעמים דין]. מבקשים שבשבת ה' יעשה תקון לנשמות ישראל בסוד חליצה, ויחלץ את נעלו שהוא המלאך מט"ט, ויוציא ממנו את הנהגת העולם. ויזכו נשמות ישראל להנהגת הרחמים של ז"א דאצילות. וכן מצינו בזהר (תיקונים ס:) שלעתידי לבא תחלץ השכינה את הנעלים של קדשא בריך הוא, ויהיה מצב של **"חלוצי הנעל"**. נראה דלכן המקום **מרו"ן** שהוא בסוד המלאך מטטרו"ן מסגל לעשות חלקה. דחלקה בגימטריא חליצה. שנחלצים מהדינים שבשערות כדי לחבר את הראש לדרגות העליונות שבאצילות, ומקום המלאך מטטרו"ן הוא מקום החליצה כדלעיל.

בְּקִינּוֹת לַתְּשֻׁעָה בָּאָב נֹאמַר תּוֹרָה תּוֹרָה חֲגְרֵי שֶׁק

וְהַתְּפִלָּשִׁי בְּאֶפְרַיִם, עַל תּוֹפְשֵׁי מְשׁוֹטֵיךְ

וּפּוֹרְשֵׁי מַכְמוּרִים, מִלְחִיךְ וְחוֹבְלִיךְ בְּמִים אֲדִירִים.

רואים שלומדי התורה הם בבחינת מלחים המנהיגים אניות, ובבחינת דיגים שפורשים מכמורות. נראה דכשם שהים משפיע השפעותיו דרך הגלים, כך הוא משפיע את

הדגים הנמשכים מהשמיני. וכן מצינו בגמרא (ב"ק מא:)

שחדושי תורה נמשלים לציד ששולה דגים מן הים. וכן מצינו ברש"י (ברכות ט:)

שדגים נמצאים בדרך כלל על שפת הים, ולא בלב ים, וזה מרמז שתפקיד הדגים לחבר ים ליבשה. וכן חפה בגימטריא גל. וכן מצינו בזהר (בראשית מ:)

שאניה מסמלת את השפעת הים. וכן מצינו בזהר (ויחי רמב.)

שהכתוב "לחוף אניה" מרמז על השכר שיהיה בעולם הבא, שהוא השכר שבא מהבינה, נראה דלכן אניה

בגימטריא ב' פעמים גל, דהשפעת הים, נעשית דרך בחינת גל. וכן אותיות א' נ' י"ה מסמלות את השמיני. וכן

פסוקים אלו המרמזים על השפעת החכמה מים החכמה, הם ס"ת אני"ה. (איוב כה, כ) "והחכמה מאין תבוא ואי זה

מקום בינה". (ישעי' ב, ג) "כי מציון תצא תורה". וכן אני"ה

מרמזת בכל מקום שכתוב "ארון ברית הוי"ה" בדלוג ג' אותיות, דארון מסמל את השמיני שמשפיע את התורה

לישראל, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל מתחברים לשמיני'. וכן אני"ה מרמזת בכתוב המדבר על השפעת

היובל שמשמל את השמיני (ויקרא כה, נד) "ויצא בשנת היבל הוא ובניו" בדלוג ג' אותיות.

מְצִינּוּ בַגְּמָרָא (יבמות קכא.) תְּנִיא אָמַר רַבִּין גַּמְלִיאֵל פְּעַם

אֶחָת הֵייתִי מֵהַלֵּךְ בְּסַפִּינָה וְרֵאִיתִי סַפִּינָה

אֶחָת שֶׁנִּשְׁבְּרָה, וְהֵייתִי מִצָּטֵעַר עַל תְּלִמִּיד חָכֵם שֶׁבָּהּ

וּמִנּוּ רַבִּי עֲקִיבָא, וְכִשְׁעֵלִיתִי בִּיבֶשֶׁה בָּא וַיֵּשֶׁב וְדָן לִפְנֵי

בְּהִלְכָּה, אָמַרְתִּי לוֹ בְּנֵי מִי הָעֵלֶךְ אָמַר לִי דָף שֶׁל

סַפִּינָה נִזְדַּמְּן לִי וְכֹל גַּל וְגַל שָׁבָא עָלַי נִעְנַעְתִּי לוֹ

הגמרא. ומבאר לדברינו דחבורו של ר' עקיבא לבינה היה דרך התורה. וכפי שהבאנו במאמר שם שר' עקיבא זכה לשער הנר"ן של הבינה בחייו, וזה שאמר ר' עקיבא שעל כל גל וגל נענע בראשו, דכל חייו היה קשור לגלים אלו דרך ראשו, לכן זכה לנצל. וכן רבי עקיבא בגימטריא פטיש, המסמל את החבור לשמיני, בסוד פטיש יפוצץ סלע. וכן מובא בספר 'פרי חיים' (קאמרנא) שעקיב"א ר"ת עמודים קרשים יריעות בריחים אדנים. ואלו מסמלים את המקיפים של אמא שמקיפים את המשכן.

מוֹבָא בְּשׁו"ע (או"ח תכה) שְׁתַּמִּיד יְחוּל ל"ג בְּעַמַר בְּיוֹם

שִׁיחֹל פּוֹרִים. וּמְבַאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְל"ג בְּעַמַר מְגַלָּה

את סודות התורה, דרך רשב"י שהוא בסוד משה, כמו בפורים שנכנס יין יצא סוד לגלות את סודות התורה, וזוכים לקבל את התורה מאהבה. וכן מובא בספר 'לקוטי

הלכות' (ראש חודש ג) ל"ג בעמר היא יום השגת התורה של ימי הספירה כי הוא יום הלולא רבא דרבי שמעון בר יוחאי שהשיג אז מה שהשיג. ועל פן הוא חל

ביום שחל פורים, וזה ל"ג בעמר בחינת "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר' וּבְזָה תִּבִּין מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל

תּוֹרָה לְהַדְלִיק גֵּרוֹת וּמְאֹרוֹת בְּיוֹם זֶה, לְכַבּוֹד

הָאוֹר כִּי טוֹב שְׁמַתְחִיל לְהַתְּנוּצֵץ בְּיוֹם זֶה הֵיקָר ל"ג

בְּעַמַר, טו"ב יָמִים קוֹדֵם מִתֵּן תּוֹרָה, וְלְכַבּוֹד נִשְׁמַת

מְאֹר תּוֹרָה אֲשֶׁר נִתְּגַלָּה בְּיוֹם זֶה, וּבְיוֹם הַזֶּה עָלָה

לְשָׁמַי מְרוֹמִים, וְהוּא יוֹמָא דְהַלּוּלָא דִּילֵיהּ, לְכַבּוֹד

סַפְרוּ הַקְדוּשׁ זֶהֲרֵ הַמְּאִיר וּמְבַהֵיק מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד

סוּפוֹ. רואים שמיום ל"ג בעמר מתחיל להאיר האור השמיני של אמא עלאה, שמאיר בחג השבועות. וכן מצינו

בְּזֵהֲר (נשא קכח. עם 'מתוק מדבש') כְּשֶׁפָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן לְפָרֵשׁ

סוּד שֶׁבְּסֵפֶר רְזָא דְרִזְיוֹן, נִזְדַּעַזַּע הַמְּקוֹם שִׁישְׁבוּ שָׁם,

כְּדַמְיוֹן הַר סִינַי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ "וַיַּחֲרַד כָּל הָהָר מְאֹד",

וְהַחֲבָרִים נִתְּחַלְּחוּ וְנִרְעָדוּ, כְּדַמְיוֹן יִשְׂרָאֵל בְּמִתֵּן

תּוֹרָה.

וְכֵן רואים ב'סדור הרש"ש' שיום זה הוא כנגד שמלה

דשמלה. ומובא ב'תורה אור' (בראשית ב.) התורה אף

על פי שנקראת מזון, היא גם פן בבחינת לבוש, כמו

שְׁכַתוֹב (תהילים קד, ב) **"עֵטָה אֹר כְּשַׁלְמָה"**. רואים שלבוש התורה היא בבחינת **"אור כְּשַׁלְמָה"**. וכן מצינו במדרש (ילקוט יחזקאל שפב) שהאור כְּשַׁלְמָה הוא בבחינת **זיו**, המרמז על האור של חדש איר שנקרא זיו. וכן **שַׁמְלָה** אותיות **לְמִשָּׁה**.

וְכֵן מובא בספר 'קדשת לוי' (ויצא) **מִלֵּג בְּעֵמֶר מִתְחִיל הַהָאָרֶה שֶׁל מַעֲמַד הַר סִינַי שֶׁהִיא קִבְּלַת הַתּוֹרָה**. וזהו **"וַיִּקְרָא לוֹ יַעֲקֹב גַּל עֵד"**, כְּלוּמַר כִּינּוּן שֶׁמַּגִּיעַ גֵּ"ל שֶׁהוּא מְרַמֵּז עַל לֵ"ג בְּעֵמֶר אֲזִי מִתְחִילִין לְהָאִיר בְּחִינּוֹת הָאָרֶה קִבְּלַת הַתּוֹרָה. וכן מובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (ספירת העומר) וזה סוד מה שאמר יעקב **"עֵד הַגֵּ"ל הַזֶּה רִמָּז אֶל הַשֵּׁם הַנִּזְכָּר שֶׁהוּא בְּגִי' עֵד"**. וְאַמְנֵם הָאוֹתִיּוֹת הַמִּתְחַלְפוֹת בּוֹ הֵם בְּגִימָטְרִיא גֵ"ל וְהֵנָּה בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת הַשֵּׁם הַנִּזְכָּר בְּיוֹם לֵ"ג לְעֵמֶר שֶׁהוּא סוּד אוֹתִיּוֹת הַמִּתְחַלְפוֹת שֶׁהוּא יוֹתֵר רַחֲמִים כְּנִזְכָּר אֲזִי פִּסְקוֹ מִלְמוֹת. רואים שהאריז"ל מקשר את הגל של יעקב לל"ג בעמר, ונבאר שהגל של יעקב היה סמל לתורה. וכן **גַּל עֵד**, מרמז על השפעת פנימיות התורה, גל הוא מלשון **גְלוּי**, וְעֵדוֹת מְגַלָּה אֶת הַנִּסְתָּר לְבֵית דִּין, וְהִיא מִסְמַלֶּת אֶת גְלוּי הַנִּסְתָּרוֹת. וכן נראה שיש רמז בכתוב שאמר יעקב ללבן (בראשית לא, לו) **"כִּי דַלְקַת אַחֲרַי"**, לרמז על האש של ל"ג בעמר.

וְכֵן מובא ב'חתם סופר' (י"ד רלג) שביום ל"ג בעמר התחיל המן לרדת לישראל, ומרמז בכתוב המדבר על המן (שמות טז, טז) **"עֵמֶר לַגְּלַגְלֹת"**. והמן היה ההכשר לקבלת התורה, והיה חלק מהתורה ממש כפי שהזהר (תיקונים מא:–) קורא לו **מְנָא דְאֹרִיִּיתָא**, וכפי שבארנו במאמר 'מן בזכות משה'. [אף על פי שמצינו ברש"י (שמות טז, לה) שהמן התחיל לרדת בט"ז באיר, הרי לקח ג' ימים עד שהתעכל המזון הקודם במעים ונזונו רק מהמן].

מוֹבָא בְּזִמְר 'בַּר יוֹחָא' **בְּמַעֲרוֹת צוּרִים שְׁעַמְדַת, שֵׁם קִנִּית הוֹדֵךְ וְהַדְרֵךְ**. רואים שבזכות המערה זכה רשב"י לסודות התורה, כפי שהבאנו לעיל מ'בעל הטורים' שהודך מסמל את תורת הסוד. ומובא בספר 'באורי אגדות אפיקי ים' (ב"ב נח.) בשם הגר"א שכשם שהר מסמל את יסוד הזכר, כך מערה מסמלת את יסוד הנקבה, **מְעָרָה מְלִשׁוֹן**

עֵרָוָה. ומבאר לדברינו כיון שרשב"י קבל את סודות התורה מיסוד אמא, היה זה במערה המסמלת את יסוד אמא. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שהמעין והחרוב שנבראו לרשב"י במערה, היו בסוד חסדים וגבורות של אמא עלאה, מעין הוא בסוד חסד, ו**חַרוֹב** בגימטריא **גְבוּרָה**. וכן מובא ב'ערוך השלחן' (תצ"ג, ז) שרשב"י יצא מהמערה ביום ל"ג בעמר. יוצא שביום הזה היה גלוי המערה ויציאת הסודות מיסוד אמא החוצה לעולם. וכן מובא בספר 'לבנת הספיר' מבנו של ר"י החסיד (פ' בראשית) שרשב"י הסתתר באותה מערה בה התגלה ה' למשה ולאליהו הנביא. וכן המלאך **מְטַטְרֵ"ן** שהוא בחינת רשב"י ומשה כדלעיל, בגימטריא **מְעָרָה**. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' ש**מְעָרָה** ר"ת משה עקיבא רשב"י האר"י, דרכם השתלשלה תורת הסוד לעולם. וכן ס"ת מער"ה במלוי מ"מ ע"ן רי"ש ה"ה, אותיות **נְשָׁמָה**, המרמזת על נשמת התורה. וכן מובא ב'לק"ת להאריז"ל (שלה רטו) שסוד הקבורה בכלל ובמערה בפרט, מרמז על סוד המיתה שענינה ירידה לדרגה נמוכה יותר, וכלשון האריז"ל, **סוּד הַהֲתַעַלְמוֹת בְּמָה שְׁלִמְטָה מִמֶּנּוּ**. ומבאר לדברינו שאור התורה ירד לדרגה נמוכה בעולם הזה דרך בחינת מערה. וכן **מְעָרָה** אותיות **רַעְמָה**, שפרושה קבוצת שערות, המרמזות על חוטי האור אין סוף.

מְצִינּוּ במשנה (ב"ב ק:) **תּוֹכָה שֶׁל מְעָרָה ד' אַמּוֹת עַל שֵׁשׁ, וּפּוֹתַח לְתוֹכָה שְׁמוֹנֶה כּוֹכֵין. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר עוֹשֶׂה תּוֹכָה שֶׁל מְעָרָה שֵׁשׁ אַמּוֹת עַל שְׁמוֹנֶה וּפּוֹתַח לְתוֹכָה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר כּוֹךְ**. רואים שלפי כלם יש קשר בין המערה למספר שמונה, ולמספר שש שנמשך מהשמונה. ולרבי שמעון יש במערה גם מספר י"ג המסמל את ה"ג תקוני דיקנא שנמשכים מהשמיני. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שרשב"י היה במערה י"ג שנה, כמו שיוסף היה י"ג שנה בבור, מאז שהשלך על ידי האחים עד שיצא מבית הסהר.

וְכֵן מעשה לוט עם בנותיו שממנו יצא מלך המשיח שמגלה את סודות התורה, היה במערה, כמו שכתוב (בראשית יט, ל) **"וַיַּעַל לוֹט מִצּוֹעַר וַיֵּשֶׁב בְּהַר וּשְׁתֵי בָנָתָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשֵׁבֶת בְּצוֹעַר וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָה הוּא וּשְׁתֵי בָנָתָיו"**. וכן במעשה בעז ורות שהיה המשך המעשה של

לוט עם בנותיו להוליד את המשיח, מובא בספר 'גלגל החיים' מהרה"ג ר' יוסף הכהן שליט"א שהכתוב (רות ג, ז) **"ויבא לשכב בקצה הערמה"**, אותיות המערה.

וכן סגית רשב"י במערה שבה זכה לגלוי סודות התורה היא המימרא ה"ג של רשב"י בש"ס, כמובא בשם ר' שלום מקאמינקא. וכן הסגיא נמצאת במסכת שבת, דף ל"ג, לרמז שבחינת שבת ובחינת גל מגלות את סודות התורה, וכן מצינו בזהר (נשא קמד): **רבי יהודה קארי ליה לר' שמעון שבת דכלהו שיתא יומי מינה מתברכין**. ורואים שרשב"י הוא בחינת שבת. וכן יש מקומות שנוהגין לשיר זמר בר יוחאי בכל שבת בבית הכנסת. וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' (תש"ס ע' רמה) **ששמעון בר יוחאי בגימטריא שבת**. וכן **רבי שמעון בר יוחאי בגימטריא רזא דשבת**. ולכן הלכה פרשב"י בכל מסכת שבת, כמובא בגמרא (שבת קנז). וכן מצינו בגמרא שם שכשיצאו מהמערה, **כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף**. ואש מסמלת את מדת הגבורה ששרשה מהאמא שהיא שרש הגבורה. ובסוף הסגיא במסכת שבת, דף ל"ג, מובא על רבי שמעון, **חזייה ליהודה בן גרים, אמר, עדין יש לזה בעולם, נתן בו עיניו ועשהו גל של עצמות**. ושוב רואים איך רבי שמעון פעל בכח הגל.

מובא בספר 'גלגל החיים' מהרה"ג ר' יוסף הכהן שליט"א שמובא ב'סדר הדורות' שיהודה בן גרים היה גלגול המצרי שהרג משה, וכיון שרשב"י היה גלגול משה, הוא הרג את יהודה בן גרים, כמו שבגלגול הקודם הוא הרג את המצרי. ונראה להוסיף שלכן רשב"י אמר על יהודה בן גרים כשיצא מהמערה, **עדין יש לזה בעולם**, כיון שבגלגול הקודם הוא קודם הרג את המצרי, ואחר כך ברח, כך היה צריך להיות כאן, קודם להרג את יהודה בן גרים שהלשין עליו למלכות, ואחר כך לברח, לכן הוא התפלא שעדין הוא בעולם, דלפי הסדר יהודה בן גרים היה צריך למות קודם שברח רבי שמעון למערה. וכשם שמשוה הרג את המצרי בשם המפרש, כך רשב"י הרג את יהודה בן גרים בכח הגל הקשור עם שם אלהים כדלעיל. וכן מדיק הספר 'שבילי פנחס' מפתבי האריז"ל (פרע"ח קריאת התורה ה. שער מאמרי רז"ל שבת לד. שער רוח הקודש יחוד י) שרשב"י הרג את יהודה בן גרים בשם תכ"ה, שהוא השם המפרש בו הרג משה את המצרי.

וכן מובא בשם ה'שר שלום' מבעלזא זצוק"ל של"ג בעמר הוא בחינת יום הכפורים, ובארנו במאמר 'חויטי החשמל מתחברים לשמיני' שביום הכפורים מתקשרים עם אמא עלאה. וכן מובא בספר 'ים החכמה' (תש"ע) של"ב הימים הראשונים של העמר הם כנגד ל"ב נתיבות חכמה, ומיום ל"ג בעמר מתחילה הארת הנ' שערי בינה מהאמא. **מובא** בספר 'הלכות ארץ ישראל' שהתגלה בגניזה הקהירית מתקופת הגאונים, שיום פטירת יהושע בן נון הוא ל"ג בעמר. ורואים קשר בין יום ל"ג בעמר, ליהושע בן נון שהיה משפיע את התורה לישראל ממה שלמד ממשוה רבנו. וכן מובא ב'מגלה עמקות' (ואתחנן יב) שיהושע זכה לגלוי שער הנר"ן של הבינה לכן הוא נקרא בן נון. ורואים קשר בין יהושע לבינה המסמלת את השמיני. וכן מצינו במדרש (ילקוט דניאל תתרט) **"יהב חכמתא לחכימין" זה משה רבנו, "ומנדעא לידעי בינה" זה יהושע בן נון**. וכן מצינו בגמרא (מכות יא.) שיהושע כתב את שמונה הפסוקים האחרונים בתורה, וכן יהושע בגימטריא שמן. וכן הפתוב (דברים א, לח) **"יהושע בן נון העמד" ר"ת בינ"ה**. וכן מובא בספר 'פרי חיים' שנו"ן ר"ת נגלות ונסתרות.

וכן מצינו בגמרא (עירובין סג:) שיהושע לן בגלגל בעמקה של הלכה. ורואים שזכו לזה בגלגל המרמזת על בחינת ג"ל. וכן אומרים בסליחות טהר טמאתנו ולמאור תורתך עינינו גל. עננו כשענית ליהושע בגלגל. ורואים שגלגל מרמזת על גלוי סודות התורה מים החכמה העליונה בבחינת גל.

ולפי זה מובן מדוע זכה רשב"י מה שלא זכו שאר התנאים והאמוראים, ואפלו האבות הקדושים ומשה רבנו שאין מצינים את יום פטירתם כמו את יום פטירת רשב"י, ומדוע יוצאים לרחובה של עיר בימי ספירת העמר שהם ימי דין שצריך להיות (ישעי' כו, כ) **"לך עמי בא בחדריך וסגר דלתין"**. דיום זה הוא יום חג מתן פנימיות תורתנו שמתעורר בכל שנה מחדש, ושמתח היום הזה היא לכבוד גלוי פנימיות התורה בו זכינו דרך רשב"י, ובפרט ביום הסתלקותו בו גלה את הרזין דרזין, ומתעורר הגלוי בכל שנה מחדש. תורה זו היא התנוצצות מתורת משיח שעליה

נֹאמֵר בַּמִּדְרָשׁ (קה"ר יא, ח) **תּוֹרַת שְׁאֲדָם לּוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה הַבַּל הִיא לִפְנֵי תּוֹרַתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ**. וּמִרְמָזִים שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת מִמְתִּיקָה אֶת כָּל הַדִּינִים וּמּוֹרִידָה אֶת הָאוֹר לְמִקּוּמוֹת הַנְּמוּכִים בְּיוֹתֵר עַד לְרַחֲבָהּ שֶׁל עִיר. וְכֵן גְּאֻלָּה הִיא מְלִשׁוֹן גַּל, דְּלַעֲתִיד לְבֹא בְּזִמְנָה הַגְּאֻלָּה יִזְכּוּ לְחֻכְמַת הַתּוֹרָה דֶּרֶךְ בְּחִינַת גַּל. וְכֵן מּוּבָא בְּסֵפֶר 'פְּרִי חַיִּים' שֶׁהַכְּתוּב (ש"ב כב, נא) **"מִגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ"** ר"ת **מִ"ם חו"ל**. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ שֶׁהַגְּאֻלָּה תְּבֵא דֶרֶךְ בְּחִינַת גַּל הַמְּחַבֵּרֵת אֶת הַמַּיִם לְחוֹל. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מֹשֶׁה לִוְיִינְגֵר שְׁלִיט"א **שְׁמֵרוֹן אוֹתוֹת מ"ר ו"ן, מ"ר ר"ת מֹשֶׁה רַבִּינוּ**, וְגַם מְרַמֵּז עַל הַמְּשִׁיחַ, שְׁעָלֵיו נֹאמֵר אֵימְתִי קֵאֲתִי מֵר, וּבְמִירוֹן יֵשׁ אֶת הו' שֶׁמֶתְחַבֵּר לְשַׁעַר הַנּוֹן שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁמֶלֶמֶד אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה דֶּרֶךְ הַמְּשִׁיחַ. וְכֵן **ל"ג בְּעוֹמֵר** עִם הָאוֹתוֹת בְּגִימַטְרִיא **מְשִׁיחַ**. וְכֵן מּוּבָא בְּסֵפֶר 'נְהוֹרָא דְיוֹסֵף' שֶׁהַכְּתוּב (עוּבְדִיָּה א, כא) **"וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן"**, ס"ת **מְרוֹן**. וְכֵן **צַפְּת** הַסְּמוּכָה לְמְרוֹן ר"ת הַכְּתוּב (עוּבְדִיָּה א, יז) **"וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה"**.

מוּבָא בְּסֵפֶר 'נְהוֹרָא דְיוֹסֵף' שֶׁהַעֲלִיָּה לְמִירוֹן בְּל"ג בְּעֵמֶר מִכְּפַרְתָּ עַל חֲטָא הָעֵגֶל. דְּבַחֲטָא הָעֵגֶל רָקְדוּ וְשִׁמְחוּ וְאָכְלוּ מִסְּבִיב לֹאשׁ. וְכֵן רֹקְדִים וְשִׁמְחִים וְאוֹכְלִים מִסְּבִיב לֹאשׁ. וּמִבְּאֵר שֶׁם שְׁמוּבָא בְּפְרִי עֵץ חַיִּים' לְהַאֲרִיז"ל (פֶּסַח פ"א) שְׁבִי צִיאַת מִצְרַיִם עִם יִשְׂרָאֵל יֵצֵא **"בְּעַדֵי עַדֵי"**, הַפְּנוּנָה שֶׁזָּכּוּ לְהָאֲרֵת שֶׁם אַכְדֻט"ם מִהָאֲמָא. וּבַחֲטָא הָעֵגֶל כְּתוּב **"וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֵלְיךָ"**, שֶׁהַפְּסִידוֹ אֶת הָאֲרֵה. לְכֵן בְּל"ג בְּעֵמֶר שְׁמַאִיר הַשֶּׁם אַכְדֻט"ם עוֹלִים לְמִירוֹן לְתַקֵּן אֶת חֲטָא הָעֵגֶל. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּמִצִּינוּ בְּזֵהָר (הַקְּדָמָה ב.) שֶׁבַחֲטָא הָעֵגֶל פָּגְמוּ וְהַפְּרִידוּ אֶת סִפִּירַת הַתְּפָאֲרַת מִהִבְיָנָה. לְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת לֵב, ח) **"אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל"**, דְּסִפִּירַת הַתְּפָאֲרַת הִיא בְּבַחֲנֵינָה אֵלֶּה וְהַפְּרִידוּ אוֹתָהּ מִהִבְיָנָה הַנִּקְרָאֵת מִי וְכִבְיָכּוֹל עָשׂוּ אוֹתָהּ לְאֵלֶּהוּת שִׁישׁ לֵה כַּח עֲצָמֵי חֶסֶד וְשִׁלּוּם. וְל"ג בְּעֵמֶר מִחֲבֵר מִי לְאֵלֶּה פְּדֻלְעִיל, לְכֵן הוּא מִתְקַן אֶת חֲטָא הָעֵגֶל. וְכֵן מִצִּינוּ בַּמִּדְרָשׁ (תַּנְחוּמָא חוֹקֵת ח) אָמַר רַבִּי אֵיבּוֹ מִשָּׁל לְמָה הַדְּבַר דּוֹמָה, לְבֵן שִׁפְחָה שְׁטַנְגָּה פְּלִטְרִין שֶׁל מֶלֶךְ, אָמַר הַמֶּלֶךְ תְּבֵא אִמּוֹ וְתִקְנַח אֶת הַצּוֹאָה, כֵּן אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּבֵא פְּרָה וְתִכְפֹּר עַל מַעֲשֵׂה הָעֵגֶל. רוֹאִים שֶׁבַחֲנֵינָה אֲמָא מִכְּפַרְתָּ עַל

הָעֵגֶל, וְל"ג בְּעֵמֶר מִשְׁפִּיעַ אֶת הָאוֹר שֶׁל אֲמָא. וְכֵן בְּחִינַת גַּל נִרְמָזת בְּעֵגֶל, דְּעֵגֶל הוּא וְלֹד שֶׁל אֲמָא שְׁיוֹנֵק מִהֵגֶל, וְהַשְּׁפָעַת הַגַּל שֶׁל ל"ג בְּעֵמֶר מִתְקַנֵּת אֶת מַה שֶׁפָּגְמוּ בַּחֲטָא הָעֵגֶל. וְכֵן חֲטָא הָעֵגֶל הוֹרִיד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִדְּרַגַּת הַלּוּחוֹת הַרְאשׁוֹנוֹת לְדְרַגַּת הַלּוּחוֹת הַשְּׁנִיּוֹת, וְיָרְדוּ מִדְּרַגַּת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, לְחִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּפִדּוּעַ. לְכֵן כְּשֶׁעוֹלִים לְמִירוֹן בְּל"ג בְּעֵמֶר לְהַתְקַשֵּׁר עִם פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מִתְקַנִּים אֶת חֲטָא הָעֵגֶל.

לְכַאוּרָה קֶשֶׁה מְדוּעַ נִקְרָאֵת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה **חֻכְמַת הָאֲמָת**, וְכִי תּוֹרַת הַנְּגֻלָּה אֵינָה חֻכְמַת אֲמָת, נִרְאֶה לְבָאֵר כְּשֶׁם שֶׁהַרְוָאָה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, רוֹאֶה רַק הָאֲרֵה קְלוּשָׁה שֶׁל הַנְּשֵׁמָה שְׁיוֹצֵאֵת דֶּרֶךְ הַגּוּף, וְאֵת עֲצָם הָאָדָם שֶׁהוּא נִשְׁמַתוֹ אֶפְלוּ נְבִיא אֵינוֹ יָכוֹל לְרְאוֹת. כְּמוֹ שְׁכְּתוּב (ש"א טז, ז) **"וַיֹּאמֶר ה' אֵל שְׁמוּאֵל אֵל תִּבְטֵ אֵל מְרָאֵהוּ וְאֵל גְּבֵה קוֹמְתוֹ כִּי מֵאֲסַתִּיהוּ כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם וְה' יִרְאֶה לְלִבָּב"**. כֵּן תּוֹרַת הַנְּגֻלָּה הִיא בְּחִינַת גּוּף שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵף שִׁישׁ הָאֲרֵה קְלוּשָׁה שֶׁל נִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁמֶתְגַּלְּהָ דֶּרֶךְ הַגּוּף, אֵי אֶפְשָׁר לֹאמַר שְׁרוּאִים אֶת הַתּוֹרָה עֲצָמָה, וּמִמִּילָא אֵין זֹו אֲמָת, דְּחֻכְמָה זֹו אֵינָה חֻכְמַת הַתּוֹרָה הָאֲמָתִית, רַק הָאֲרֵה הַיּוֹצֵאֵת מִהַחֻכְמָה הָאֲמָתִית, מַה שְׁאֵין כֵּן הַלּוֹמֵד סוּד רוֹאֶה אֶת הַתּוֹרָה עֲצָמָה וְלוֹמֵד אֶת הַחֻכְמָה הָאֲמָתִית שֶׁל הַתּוֹרָה. **וְכֵן יֵשׁ עֵינָיִם בְּנִגְלָה שְׁאֵין בָּהֶם פְּשֻׁט רַק עַל פִּי סוּד**, דְּהָאֲרַת הַנְּשֵׁמָה סְתוּמָה בְּמִקּוּם הַגּוּף הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁרוּאִים בְּגוּף הַגְּשָׁמִי שִׁישׁ חֻלְקִים שֶׁלֹּא מִתְגַּלְּה בָּהֶם כְּמַעַט חַיּוֹת הַנְּשֵׁמָה, וְחֻיבִים לְדַעַת אֶת הַסוּד, כְּדִי לְהִבִּין מַהִי הַנְּשֵׁמָה שֶׁל אוֹתָם עֵינָיִם. וְכֵן מִצִּינוּ בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים מו. צו כז:) שְׁאֵם יֵשׁ תִּיקוּ בִּש"ס זֶה אוֹמֵר שֶׁהִסוּד אֵינוֹ מֵאִיר בְּמַלְכוּת בְּהַלְכָה זֹו, וְהִיא חֲסֵרָה אֶת הָאוֹת ו' שֶׁתְּהַפֵּךְ אֶת הַתִּיקוּ **לְתִיקוּן**. וְכִפִּי שֶׁבְּאֲרָנוּ שֶׁהַגּוּף אֵינוֹ מִקְבֵּל אֶת הָאֲרֵת הַנְּשֵׁמָה. וְכֵן מּוּבָא בְּסֵפֶר 'נְהוֹרָא דְיוֹסֵף' שֶׁתִּיקוּ מוֹפִיעַ בִּש"ס **ש"ך** פְּעָמִים, וּמְרַמֵּז עַל הַש"ך גְּבוּרוֹת שֶׁמְצַמְצָמִים אֶת הָאוֹר שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה.

וְכֵן רוֹאִים בְּסֵפֶר הַזֵּהָר וּבְכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל שְׁאֵין כְּמַעַט קוּשִׁיּוֹת וְתִירוּצִים, וּמְחַלְקוֹת, הַכֹּל שְׁרִיר וְבִרְוֵר, כִּי רוֹאִים אֶת הָאֲמָת, וְהַכֹּל מִסְתַּדֵּר בְּלִי קוּשִׁיּוֹת, מַה שְׁאֵין כֵּן

בנגלה שהאור קלוש וקשה להשיגו, ובאות קושיות מהקלפות שמעלימות את האור. וכן מצינו בזהר (בהעלתך קנג.) ועל ידי סודות התורה שנתגלו על ידך "וימתקו המים", כמו מלח שממתיק את הבשר, כך ימתקו על ידי סודות שנתגלו על ידך כל אותם קושיות ומחלקות של המים המרים של התורה שבעל פה ויחזרו להיות מים מתוקים.

וכן מצינו בחז"ל שיש אמת, ויש אמת לאמתו. ומבאר התוספות (מגילה טו:) שאמת לאמתו הוא לאחר שחקרו את העדים והולכים לדון את האמת. היינו שקודם צריך את הנתונים לדעת את האמת במה מדבר ואז אפשר ללמד ולדון. אותו דבר בנגלה ובנסתר, הנסתר הוא אמת לאמתו, פי רואים הכל ברור ויש את כל הנתונים לדעת מה התורה רוצה, ממילא אפשר להשיג את האמת שבתורה. מה שאין כן בלמוד הנגלה אף על פי שהוא מחפש את האמת, חסרים לו הנתונים להשיג את האמת לאמתו.

מובא בשם הגר"א (נתיבות יאיר' על רעיא מהימנא) שהכתוב (זכריה ט, ט) **"עני ורכב על חמור"**, מרמז על ג' מסכתות ערובין נדה יבמות ר"ת ענ"י, שהן בחינת חמור, היינו חמרי הש"ס, והמשיח רוכב עליהן. נראה לבאר דחמרי הש"ס הן מסכתות שהאור שלהן מסתתר, וקשה להגיע לאמת, ולהבין את הדברים כדבעי. וכיון שהמשיח מגלה את פנימיות התורה ששם הכל ברור, ממילא הוא מתעלה ורוכב על חמרי הש"ס ומבטל את הקשי שבהם. וכן מובא בספר 'פרי חיים' (קאמרנא) **שמש"ח ר"ת מים שמן יין חלב**, המסמלים פשט רמז דרוש סוד. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א **שפך שמן טהור** המרמז על פנימיות התורה, והוא בגימטריא נסתר, ר"ת **פש"ט**, דפנימיות התורה היא פנימיות הפשט, ולא תורה אחרת חס ושלום, וכשמחברים את שניהם מתגלה האור. וכן מובא בפרוש הגר"א על הזהר (צו כח.) **התורה החדשה שעתידה להתגלות לא תהיה חס ושלום תורה אחרת, אלא שעתידה להתפרש היטב, ותהיה חדשה לנו.**

נראה דלכן דוד המלך נולד ונפטר בחג השבועות לרמז שמתן תורה האמתי יהיה לעתיד לבא דרך שרש

דוד, כמובא במדרש שהבאנו לעיל (קה"ר יא, ח) **תורה שאדם לומד בעולם הזה הבל היא לפני תורתו של משיח.** וכמו שכתוב (ישעי' ב, ג) **"כי מציון תצא תורה"**. וציון היא הצנור של שרש דוד, כדבארנו במאמר 'חשמל מטה'. וכן כתוב (שם נא, ד) **"כי תורה מאתי תצא"**. ולכן קורין מגלת רות בחג השבועות לרמז שמשותקקים לקבלת התורה האמתית דרך המשיח שבא מרות. וכן מצינו בזהר (ויחי רטו:) שהכתוב **"קול התור נשמע בארצנו"** מרמז על קול התורה. ומצינו בזהר (תיקונים עה:) **שרות** היא בחינת תורה והיא בחינת **"קול התור"** המזכר בכתוב. וכן מצינו בזהר חדש (רות צו:) ששמה של רות קדם שהתגירה היה גילית, וגילית מרמזת על גלוי סודות התורה לעתיד לבא, וכן מצינו בתרגום על הכתוב (שם ג, ז) **"ותבא בל"ט ועלת רות ברז"**. וכן רות היתה מזרע יתרו, כמובא בזהר (בלק קצו:) שבלק היה מבני בניו של יתרו. ויתרו מרמז בשמו על רות, ועל **"קול התור"**, וכן יתרו היה גר שבא לקבל תורה כמו רות. וכן כתב בעל ה'טורים' (שמות יח, א) **שיתרו** מרמז על י' דברות ו**תרו** מצוות שקבל עליו מלבד ז' מצוות בני נח שכבר היו לו.

וחשוב להוסיף שכשם שקבלנו בסיני את הגוף של התורה, כך רשב"י גלה את הנשמה של התורה, אבל עדין הם כל אחד בפני עצמו, וחסר החבור ביניהם, היינו ללמד את תורת הנגלה על פי יסודות הקבלה שהתגלו על ידי רשב"י, וחבור שתי התורות יהיה לעתיד לבא על ידי מלך המשיח היוצא מרות כדלעיל, ואז הבנת התורה תהיה בשלמות. וכן מצינו בזהר חדש (רות קד:) שמגלת רות היא בסוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה שמתחברים בבחינת זיווג זכר ונקבה. וזה מרמז על חבור הנגלה והנסתר יחד שיוצא מזרעה של רות. וכן מובא בספר 'פרי חיים' (קאמרנא) שעל מגנו של דוד היתה חקוקה צורת מנורה המרמזת על חכמת התורה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א **שתשב"י** ר"ת תורת שמעון בן יוחאי.

מובא ב'דרשות חתם סופר' (דף תז) **"כי תורה מאתי תצא"**, אמר הקדוש ברוך הוא חדוש תורה מאתי תצא. פרוש אותה תורה שחדש כל תלמיד חכם בדורות שעברו הנקראת תורה חדשה, התורה

השמינית. (דברים א, ג) **"אלהי אבותיכם יסוף עליכם ככם"**. (ויקרא כה, יב) **"כי יובל הוא קדש תהיה"**. (שמות לא, ג) **"ביני וביניכם לדרתיכם"**.

מצינו במדרש (תנחומא ויצא יג) **"עד הגל הזה"**, זהו **שאמר הכתוב "ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר"**, הגל הוא הקיר. וכן מובא שם (בלק ח) **"גדר מזה וגדר מזה"**, אין אתה יכול לשלט בהם, שבידיהם **"שני לחות אבנים כתובים מזה ומזה"**, משני עבריהם. רואים שהקיר שעצר את ביאת בלעם להזיק לישראל היה קיר אבנים שהוא בבחינת לוחות אבנים ובבחינת גל האבנים שמפריד בין יעקב לבן. נראה דלכן יעקב עשה גל אבנים שיפריד בינו ובין לבן, דלכן מסמל את היצר הרע, ויעקב רמז על הגל שנקרא עדות שמגלה את סודות התורה. וגל זה הוא **עד** של תורה שיפריד בינו ובין לבן. ולכן יעקב **"קרא לו גלעד"** (שם מז), דחוטי הקדשה שמגלים את התורה נקראים בשם עדות. כמו שבארנו במאמר 'חשמל דם' שהכתוב (תהילים יט) **"עדות ה' נאמנה מחכימת פתי"**, מרמז על היסוד שנקרא עדות שמגלה את סודות התורה דעות ענינה לגלות את מה שנסתר. וגל זה הוא **עד**, דעל ידי לימוד התורה מתקשרים לחוטי הקדשה שהם בבחינת גל ועד. וכן **גלעד** הוא שם ששיך לשבט מנשה שבא מיוסף, כמו שכתוב (במדבר כז, א) **"גלעד בן מכיר בן מנשה"**. וכן כתוב (במדבר לב, מ) **"ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה"**. ויוסף הוא הצדיק יסוד עולם, שעליו נאמר בזהר (פנחס רלו) **צדיק יסוד בו סוד**. והוא מגלה את סודות התורה. וכן מצינו בזהר (פקודי רלד) **"סוד הוי"ה ליראיו ובריתו להודיעם מפני שהוא מקום שעומד לגלות"**.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שקבל"ה מרמזת בכתוב (בראשית לז, יח) **"ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו"**. ומבאר לדברינו שהתקרבות יוסף לאחים, היא סוד הגלוי של תורת הסוד מהיסוד, לכן נרמזת כאן תורת הקבלה. וכן מובא ב'אור החיים' (בראשית לז, כג) שהאחים מכרו את יוסף ערום ללא בגדים, נראה שהם רמזו לו שאינם מענינים בתורת הקבלה שהיא בסוד לבוש ובגד. **"עטה אור כשלמה"**.

ההיא מאתי תצא לעין כל ישמעו מפי פי כל דברי חכמים קימים. ומבאר לדברינו כיון שיחברו את הנגלה לנסתר יגלו איך כל חדושי התורה של כל הדורות אמתיים, כיון שהם מתאימים לפנימיות התורה.

וכן מצינו בזהר (תרומה קעו:) שהלומדים את הסוד בפני עצמו אינם מרגישים תענוג, כמו האוכלים חטה לפני טחינתה ואפיתה וכו', והלומדים סוד ומבינים איך משם משתלשלת תורת הנגלה, וכל העולם הגשמי, זוכים לתענוג גדול בלימוד התורה. וכן מובא בשם הגר"א שבלימוד הנגלה בלי הסוד הטמון בה אין כמעט תענוג והנאה בהשגת התורה. וכן הכתוב (איוב כז, י) **"אם על שדי יתענג" ס"ת גל"ם**. וכן הכתוב (ישעי' נח יד) **"אז תתענג על ה" ס"ת ג"ל"**. **נראה** דכשם שרואים בפורים שזכו לקבל את התורה מאהבה עם תענוג, בזכות היין שמגלה את הסוד בתוך הפשט, כך בל"ג בעמר שהוא בחינת פורים זוכים לתענוג בלימוד התורה בזכות הסוד. וכן מובא בספר 'ציון ועריה' להרב משה וואלפסון שליט"א, (ע' קמג) **שפורים ל"ג בעמר** בגימטריא **שער הנו"ן**. ורואים קשר בין ל"ג בעמר לשער הנו"ן, ומבאר לדברינו דהגל נמשך מהשמיני שהוא בבחינת נו"ן, ומגלה את סודות התורה. וכן מובא שם **שהרשב"י** ר"ת ישפע שפע רב בכל העולמות. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' שהמשביר אותיות מהרשב"י.

מצינו בזהר (בא לח.) **דא רבי שמעון בר יוחאי דאיהו פתח תרעין דרזי דחכמתא, ואיהו אתקין דרגין עלאין, וכתוב "יראה כל זכורך את פני האדון הוי"ה"**, מאן **"פני האדון הוי"ה"**, דא רבי שמעון בר יוחאי, דמאן דאיהו דכורא מן דכוריא בעי לאתחזאה קמיה. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שהכתוב (שמות כג, יז) **"שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך"** בגימטריא **ביום שלשה ושלשים יום בעמר**. וכן רבי שמעון בן יוחאי בגימטריא אביכם שבשמים. וכן רבי שמעון בר יוחאי בגימטריא הכתובים (בראשית א, כ) **"פני רקיע השמים"**. (שם כה, יב) **"והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה הוי"ה נצב"**. (שם מד, ב) **"הכסף תשים"**. (יחזקאל כה, ד) **"זהב וכסף באוצרתיך"**. (בראשית ט, א) **"ויאמר להם פרו ורבו ומלאו"**. (תהילים ו, א) **"על"**

להלן נביא טבלת דלוגים מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בה מופיעות בדלוג מינימלי בתורה בפרשת יוסף והאחים, המלים בל"ג בעמ"ר נמשך או"ר כ', [פתר]. קבל"ה או"ר תורה, ח"י א"ר הרשבי מר"ן. כפי שבארנו שהתגלות סודות התורה מחברת את יוסף לאחים, ומתקנת את חטא מכירת יוסף.

לא:מא	שני סבבצאנך ותחלת משכרת עשרת מניסלו לאלה יאב יאלה אברתם ומה
לב:ב	ים זהו יקראשם המק ומהו אמתח ים ישלח יעקב לאכיל לפני ואלעזר ואחיו וראשעתי ורשד האד וסו יצואתם לאמרה כהאמר ון לאדני לעשו כהאמר עבדך יעקב
לג:א	שאלך לאמר למי אתה ואכה לך ולמי אלה לפניך ואמר לך לעבדך ליעקב נחמה ואילו ומה לאדני לעשו והנהגם והוא אחרי כן ויצא גמאתה בני גמאתה שלישי גמא
לג:א	לוחל ועלתי השפחות וישנא השפחות ואתי לדי הקראש בהואת לאהו לך וקפאתר כים והוא עבר ללפני ים וסחור וצבא השבע עמי
לד:א	באומדן ארם ויתן אתפני העיר ויקראתה להשדה אשר נטהשמה לומי וביני חמוראבי שכבמאקהשיטהו יצבשם נכחו יקראל ואלהי ישראל ותצאדינו
לד:ב	נתי כסנקלנו וישבנו אמתסוהינו לעסאחד ואסלאחשמו ואלינו להמו לו לקחנו אהתכנו והלכנו ווייטבו דברי הסבעיני חמורובעיני שכבסך חמורול
לד:ב	האחת חתנו ויאמר אליהם יעקב וסעלהב יחלו וששם ועשהשם נכח לאלה הנראה לך בברך מפני עשו אחיך ויאמר יעקב לביטו ואלכל לאשר עמו הסרו
לה:טו	לויסעו ומי יתלו היעו וכברת הארץ לב ואפרתה ותלדו חל ותקשב לדתהדיה בקשהשבת לדתה ותאמר להמי לדתאלי כים צהל לבך ויהיה באת נפש
לו:א	אחלבהמתו ואתכלנינו באשר כשבארך כנען וילך לארץ קנען ויעקב אתי וכיהי הרב וספר כחשבו יחד וו לאיכהארץ מגורי הם לשאת אתם מפי מקני הם
לו:כד	להבני צבעו וראיהו ענההואטנ האשר צאאתי מסבמדבר ברתו ואתחמם סלצבעו וקאבי וואלהבני יענהדשן וואלהי במהבחתנהו ואלהבני די שן חמדן ואשם
לז:ב	נעראתבני בלהה ואתבני צפנהשי אבי וויבאי וספאתו דבתסרה לאבי הם ישראל אלהבתי וספסלכבי וכיבן קניניסוהו ולו ועשה לו כתבתי כים יראו
לז:ב	יוסף אחראתי ווימצאסבדן ויראו את מרחק וברסן ק"ב ב"ל המו יתכבדו אתו ולהתן וויאמר ואישא לאחי והנהבד להחל ותהל צהב ועתה לכו ונהרגו
לז:לב	נך הוא אלוי כיריהו אמר כתבתי יחיה הרעהאכ לתו וספרתי יוסף ויהי עתה יעקב בשמי יהי ווישקב במחני וויחאב על לבכו מימירב מי יקמו כלבכי ווכל
לח:יד	כי ראתהכי גד שלהו והוא לא נתנהלו לאשהו יראה יהודה ויחשבה לזונה כסתרפני יהוסיאלי האלהדך וויאמר הבהנאב ואליו ככי לאי דעכי כלתו והואו
לח:כט	סמו פרץ אחרי צאאתי ואשרעלי דוהשני ויקראשמו זרחו ויוסף והורדו צדק מהו יקנהו וספירסו יספרעו שהרהסבני סאי שמוצרי מידהי שמוטלי מאשרהורד
לט:יד	חקבן ובאלי לייכבעתי ואקראקו לגדו לוי הי כשעורכי הרימתי קו לוי ויקראו יע"ב בגד ואצלי וינסו יצאהו צהו נתחבד ואצלהעדב וואדני ואלבית
מ:ד	אמרד ועפני כסרתיסמיסו יאמר ואליו חלומלמנו ופתיא קאתו וויאמר אליהם יוסף הווא לאלהי ספחני מספרו ואליו יספר אשר חשק מאחלמו לויס
מ:כג	יאתי וספי ושכחתי ווי היקשנתיסמיסו ופרעה חלסו והנהעמדע ליהוה והנהחן היארע לחשבועפרותי פותמראהו ובריאתכשור ותרעי נהבחו והנהשבעפר
מא:טז	מרב לעדי אלהיסי ענההאשלו ספרעו וידברפרעהאלי וספחלמי הנביע עמיע לפתה יאר והנהחן היארע לחשבועפר והבריאו חבשו ויפתחתי ותרעי נהבחו
מא:לג	אפרעהאלי שכבך וחכמו ישיתיהו על ארץ מצרים עשהפרעהו יפקדו פקדו סעו הארץ וחשאתארץ מצרים שכבשעני השבעו ויקבצו ואתכלאכל להשניס הסבדו תהבאת
מא:מט	וספר כחו להי סהרהבאמדתו כי חל לספר כיאי קמספרו וליוספי לדשנייה ימבסרסכתו באשנתה יעבאש"ה לדהל אסנתה סמי פ"ע ענה קא"ה ווי יקא"ה וספאח
מב:ח	אחי ווהסלאכרהו ויכרי וספאחחלמ ותאשר חלסו יאמר אלחמם גלי סאתם לרא ותאחזר ותהארץ באתם ויאמר ואליו לאדני ועבדי קבאו לישכראכל
מב:כה	מלאו אתכלי הסברו להשיכנסתי סמאי ששקו ו לתחלסבדה לדרך ויעלסם קו וישאן חשבה סע לה מרי הם וילכומסו ויפחהאחזאתשקו לתחמספוא לחמו
מג:א	דבארך ויהי כאשר כן לו לאכלאשכבר אשר הביאומ מצרים ויאמר אלי סמאי הסבש ושב וילכ ומעטאכל ויאמר אלי ויהודה לאמר העדעבדנו והאיש לאמר לאת
מג:טו	יוסף ויראי וספאחמאתבני מינו ויאמר לאשרעליתו הבאאתהאנשיסיהבי והוסכתחטבו והכניכיאתי יאכלו והאנשיסבצריסו ועשהאי כאשר אמר יוסף ויב
מג:כט	קביו וימרי וספי ככמורחמי ואלאחי ווי בקשלבכותו וביאהחדרהו ובישמהו ויחפפני וויצאו יחאפקו יאמרשמו לחמו שימולו לבדו ווהלסלכדסו
מז:יא	חמתו ארצו ויפתחו ויאמחמתו ויחפשבדו לחל לובקש כלתו ומצאגבי עבאמחמתו ימך ויקרעו שחמו יעמסאי ישע לחמו ווישבוהיירו יבאי הודו
מז:כג	וי יצאהאחזמתי ואחוראן וספרו לאראיתי ועדנהו לקחחם סמא דמעספני וק"ה אסונו והורדחמאשיתחי ברעהשאלהו ועתהכבאי אלעבד דאבי והנע
מז:מ	חשמוני אלהימלאדנו לכלחצרי סדהאלי לתעמד וישכתבארך גשן ויהי הקרובאלי אתהבני דובבי כבי וצאנך וקבך וככלאשר לך וככלבתי אתחשכני

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

מצינו בזהר (משפטים קטו. עם פירוש 'מתוק מדבש') שהפסוקים **"הקם תקים עמו"**, ו**"עזב תעזב"**, מרמזים על הגאולה העתידה. **"תעזב"** אותיות **ע"ב ז"ו**, ומרמז על שם ע"ב, שהוא בבחינת ז"ו. [ז"ו בגימטריא י"ג כמנין האות וא"ו במלוי שהיא השרש של כל הע"ב שמות]. **"הקם תקים"**, יש בהם **ב' אותיות ק'** המרמזות על מאתיים שנה, וביחד עם הע"ב שנה יש **272** שנה באלף הששי שהוא זמן הגאולה, והזהר אומר במפרש שמדבר על גאלת בעתה, הנרמזת באותיות **בעתו** שנמצאות בתבת **"תעזוב"**. עד כאן דברי הזהר. ואם נחבר את דברי הזהר האלו לשאר המקומות שהחשבון מתחיל אחרי 500 שנה לאלף הששי פדלעיל, נקבל שוב את שנת **תשע"ב**. וכן שאר האותיות של **"הקם תקים"** מלבד האותיות ק' הן בגימטריא **500** עם האותיות, לרמז על 500 שנה הראשונות של האלף הששי. וכן מובא ברמ"ק (אור החמה' שמות) על הזהר הזה חשבון שמגיע לשנת **5322** היינו **ע"ב וב' פעמים ק'**, ועוד נ' כפי שמבאר שם שכל הקצים צריכים את הבינה שהיא בסוד נ'. והרמ"ק מוסיף שם שצריך להוסיף גם את אותיות **ת' מ' י'** של **"הקם תקים"**, ולא את אותיות **מ"ה** פיון שמ"ה מרמז על שם הוי"ה במלוי מ"ה שהוא שם הגאולה. ואם נוסיף **ת' מ' י'** ל**5322** נקבל **5772**.

מצינו בזהר (משפטים קכ.) **"ואתם צאני צאן מרעית אדם אתם"**, דהו נרדפים קדם ערב רב זאבים בישין, הא **"בנימין זאב יטרף"** לגבייהו, דטרף לון, ויתקיים בהוא זמנא **"בפקר יאכל עד"**, דהיינו **"עד פי יבא שילה"**, ודא בקר דאברהם, **"ולערב יחלק שלל"**, דא **ערב דיצחק**, דתמן תרין משיחין. רואים שהזהר מבאר את הפסוק **"בנימין זאב יטרף"** על הערב רב, שהם הלעמת זה של **"בנימין זאב יטרף"**, והם זאבים רעים שאוכלים את השפע של לומדי התורה שנמשלים לצאן. וכל זה יהיה עד זמן הגאולה, **"יאכל עד"**, דהיינו **"עד פי יבא שילה"**, ומתי תהיה הגאולה ממשיך הפסוק **"ולערב יחלק שלל"**, שבזמן הערב של תפלת מנחה שתקן יצחק, ה' יחלק את

שלל הערב רב לשני המשיחין. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שיש כאן רמז בזהר שראש הערב רב בזמן שיבא משיח יהיה שמו **בנימין**. וזה גם היה שמו של מיסד התנועה, ששמו היה **בנימין זאב** כלשון הפסוק ממש. וכן כתבו לי **שנתניהו** אותיות **יהונתן**, וכן להבחל"ח היה לו אה **יהונתן** ז"ל שנהרג על קדוש השם. ושני השמות **'בנימין נתניהו'** הם בבחינת עטרת היסוד, שמסמלת את חבור המשיחים, ואת סוף תקופת משיח בן יוסף.

וכן מצינו בזהר (בראשית כח: נשא קכה. תיקונים צז), שערב רב הם בסוד קלפת נגה שמערבת טוב ורע. ובשנת **תשע"ב** ישלמו **64** שנים לשלטון הערב רב בארץ ישראל כמנין **נוגה**, או כמנין הפתוב (יחזקאל א, ד) **"ונגה לו סביב"**, ויש כאן רמז, שפשם שבתחלת המאה סימנו את הברורים בג' קלפות הטמאות, בשנת תשע"ב אנו מסיימים את התקון של קלפת נגה, בסוד מצות פריעה ועכשו הזמן לעבר לקדשה שבפנים. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שבכ"ח **אייר תשע"ב** צפוי לעמד פוכב נגה מול השמש ולגרם ללקוי חמה למשך **60** ימים. ומרמז על החלשות קלפת נגה, והחלשות המלכות דקלפה בעולם. וכתבו לי שגם בפעם הקודמת שכוכב נגה חצה את השמש בקיץ תשס"ד, היה משבר גדול בשלטון באותם ימים ממש, כשאשרו את ההתנתקות מגוש קטיף. ובאמת רואים בימים אלו ששלטון הערב רב יחד עם בתי המשפט מתיצבים רבם ככלם נגד לומדי התורה, ומבקשים לגיס אותם לצבא, ואין שום ספק שבכך הם מאבדים את זכות השלטון שלהם. ה' ירחם ויחוס על עמו ישראל ויגאלנו ברחמים אכ"ר. וכן פרסם השבוע בשם הגר"ח קניבסקי שליט"א שאמר שאף על פי שתמיד השלטון רדף את בני התורה, אבל מצב כזה כמו שקורה בימים אלו לא זכור לו.

כתוב (איוב יג, כז) **"ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה"**. ומבאר הרלב"ג **"בסד"**, הוא כלי מפלי המאסר שאוסרין בו רגלי הנאסר בדרך שלא יוכל ללכת אנה ואנה. רואים שהכלי שבו קושרים תחתית הרגל בבית האסורים נקרא **סד**. וכן בעקבתא דמשיחא שהעקב של המשיח נמצא במאסר, ולא נותנים לו לבא, העקב נמצא **"בסד"**, היינו **ס"ד שנים**. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (יונת אלם' צא) **גורע משם ס"ה ונעשה ס"ד מלשון "ותשם בסד רגלי"**. רואים שבחינת ס"ד מרמזת על שכינתא בגלותא שאבדה את מספר ס"ה שהוא שם אדני"י. וירדה לבחינת ס"ד של הפתוב "ותשם בסד". וכן מובא בספר 'באר מים חיים' (ויגש) **בברכת המינים שאנו מתפללין שכל עושי רשעה כרגע יאבדו, והוא בטול הקלפות והחיצונים, מנקד בכתבי האר"י ז"ל שם של הוי"ה בנקוד קמץ, כי הוא המכריח ומכניע ומשבר כל כחות החיצונים. וזה רמז בפתוב "ותשם בסד רגלי", כי ס"ד הוא גימטריא ד' קמצין שכל קמץ הוא י"ו כידוע, ובד' אותיות הוי"ה ברוך הוא יש ד' קמצין גימטריא ס"ד ובה משליך הברזל על הנכרי והשונא להכניעו.** וכן **"בסד"** ר"ת **בסייעתא דשמיא**, שנזכה לאתחלתא דגאלה. וכן **"בסד רגלי"**, מרמז על הדחק של תלמידי חכמים בס"ד שנים, כי ממון נרמז ברגלים. כמובא בגמרא (סנהדרין קי.) **"ואת כל היקום אשר ברגליהם"**, אמר רבי אלעזר זה **ממונו של אדם שמעמידו על רגליו.** והרגלים בסד מרמזות על הממון שאסור באזיקים בזמן זה.

מובא בפרוש הגר"א לספרא דצניעותא (פ"א תוכן דבריו בקצרה) בתחלה משיח בן אפרים שהוא עטרת [היסוד], ואחר כך משיח בן דוד, ואז יתבסמו ויתחיל התקון. והוא הכל על ידי חסד דאתגליא בפום אמה שהוא עטרת היסוד ועל ידי החסד נתקנו הכל, וזה סוד כריתת הערלה מן המילה, שאז יכרתו כל הסטרא אחרא **"בלע המות לנצח"**. וכן פיום אמה בגימטריא תשע"ב. אם מחשבים את המ"ם סופית גם במספר שש מאות, וגם במספר ארבעים, כפי שמחשב הספר 'כתנת

תשבץ' על מדרש פליאה. וכן אמה היא שש טפחים, והעטרה היא המדה השביעית, שנרמזת בשנת תשע"ב, שהיא אמצע השעה השביעית של האלף. ונשאָר רק לגלות את החסד כמנין ע"ב בעטרה. והוסיף הרה"ג ר' ד' פץ שליט"א שהכתוב (ויקרא יב, ג) "וביום השמיני ימול בשר ערלתו" ר"ת ע"ב. שהוא בגימטריא חסד. ומרמז על התגלות החסד בפום אמה, בברית מילה.

מובא בספר 'צדיק יסוד עולם' לאריז"ל (מודפס בסוף שער היחודים הוצאת החיים והשלום) "ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי ה' שכבי עד הבקר" "חי" הוא בסוד יסוד, "ה" הוא ת"ת. ויש בכאן רמז גדול שלא נתן לכתב באשר שנוגע אל זמן הגאולה. וכן "חי הוי"ה שכבי עד הבקר" עם האותיות בגימטריא תשע"ג. והוסיף הרמ"ז שליט"א שבקר בגימטריא שב. שהוא שבעת בארמית, היינו תשע"ב. וכן מצינו במדרש (רות רבה ז, א) שרות שכבה למרגלתיו של בעז, במשך שש שעות. ויש כאן רמז לדברינו שבעז רמז לרות על השש שעות של האלף הששי שאחריהם תבא הגאולה. לכן הוא אומר לה לשכב שש שעות עד שיאיר הבקר של הגאולה. וכן בספר 'סוד הגאולה' על שיר השירים שמבאר את כל המגלה, איך היא מרמזת על הגאולה העתידה, מבאר את הכתוב (רות ד, יד) "ברוך ה' אשר לא השבית לך גאל היום". אותיות התשבי.

ואל יהי קל בעיניך ענין השבע שהזכרנו שבו תלויה האתחלתא דגאולה. דמצינו בגמרא (פסחים קיח.) אָמַר רבי יוחנן קשין מזונותיו של אדם יותר מן הגאולה, דאלו בגאולה כתיב "המלאך הגאול אותי מפל רע", מלאך בעלמא, ואלו במזונות כתיב "האלהים הרעה אתי". וכן מובא בספר 'שפת אמת' (ליקוטים לברית מילה) הסעדה שעושים במילה פי יוסף הוא המפרנס, כמו שכתוב "ויכלל יוסף", וכתוב בברכת יוסף "האלקים הרעה אותי וכו' המלאך הגאול דרשו חז"ל הקיש פרנסה לגאולה, ושניהם בכח יוסף. וכן מובא בספר 'פרי חיים' שגש"ם ר"ת גאולה שלמה מהרה. וכן מובא בספר 'ישמח משה' (בשלה) שיש גש"ם מצוות שחסרות לישראל בזמן הגלות, ותחזרנה בזמן הגאולה. וכן מצינו בגמרא (תענית ז.) אָמַר רב יהודה גדול יום הגשמים פיום שנתנה בו תורה, רבא אָמַר יותר מיום שנתנה בו תורה. דבשביל להוריד גשם גשמי, צריך הארה ממקום גבה, כדי שיוכל לרדת למטה בגשמיות, ולהפך לגשם גשמי. ולרבא זה מקום כל כך גבה שהוא למעלה מן האור שהיה ביום שנתנה בו התורה, ולרב יהודה זה באותה דרגה כמו האור שהיה במתן תורה. וכן מובא בספר 'זרע קדש' שמט"ר ר"ת מראה טעם ריח. לרמז שמטר מביא אתו את כל ההשפעות. ובאמת ראינו בשנת ה'תשע"ב שהיתה מברכת בגשמים, ומיד פשהתחילו לומר מוריד הגשם, ירדו גשמים בארץ ישראל בחסדי ה'.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982
או במייל fish@neto.net.il
ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
ניתן לקבל ללא תשלום בדואר אלקטרוני את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב 330 ראיות על ביאת
המשיח בקרוב.
יצא לאור בעימוד מחודש עם פרקים וכותרות.